

de ikke kan det; man maa af rent nationale Grunde yde en Støtte til Arbejdet paa vedblivende at holde disse Øer bebygget og om muligt at skaffe bedre Erhvervsbetingelser for Beboerne, end de hidtil har haft, saaledes at der i Fremtiden kan komme til at leve en talrigere Befolkning der; end det lader sig gøre under de nuværende Forhold. Men netop ved at skabe virkelig Tryghed overfor de svære Storme fra Vesterhavet, som i de senere Aar har truet disse Egne, og ved at skaffe bedre Erhvervsmuligheder skaber man Betingelser for en Forøgelse af Befolkningen paa disse Øer.

Digeanlægget fra Store Darum til Tjærborg Bakker skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Dette Anlæg er jo godt kendt af det høje Ting, idet der i Rigsdagssamlingerne 1916—17 og 1917—18 blev forhandlet om et Lovforslag, som da var fremsat, men som ikke naaede at blive færdigbehandlet paa Rigsdagen. Jeg skal kun nævne, at Diget vil beskytte ca. 1 625 ha Land, og at det med de nugældende Priser vil koste ca. 1 200 000 Kr. eller ca. 738 Kr. pr. ha.

Samtlige disse Digeanlæg, som jeg har nævnt, vil koste i alt 2 393 000 Kr., og heraf skulde Staten ligesom ved Vester Vedsted—Søndernæs-Diget give to Trediedele eller 1 600 000 Kr., Resten skulde udredes af Lodsejerne, idet Staten dog yder Digelagene Laan under vedkommende Amtsrepartitionsfonds Garanti for de Beløb, som Lodsejerne skal udrede. Det foreslaas, at Anlægene skal udføres i Løbet af 5 Aar fra 1. April 1924 at regne og i den Rækkefølge, i hvilken de er nævnt i Lovforslaget, saaledes at eet Anlæg i det væsentlige skal være fuldført, før det næste paabegyndes. I det kommende Finansaar skulde altsaa Anlægget paa Manø udføres, og hertil kommer saa det Forslag, som i Overensstemmelse med et Andragende, der er indkommet fra disse Egne, er kommet frem i Folketinget, nemlig Forslaget om at forhøje det nuværende Dige fra Vester Vedsted til Store Darum, som nu har en Højde paa 6 m, til 6,75 m. Ligeledes er der i Folketinget kommet den Ændring til, at samtlige Digeanlæg, som ifølge det oprindelige Lovforslag skulde have haft en Højde af 6 m, forhøjes til 6,75 m, saaledes at Dikekronen løber op og den øverste Del af Kronen bliver ganske smal, medens den nu er temmelig bred. Det vil ikke medføre nogen nævneværdig Forøgelse af Udgiften for de her nævnte Anlæg, man mener, at Digerne kan føres op

til denne Højde, uden at de økonomiske Rammer forrykkes. Men det gamle Dige fra Vester Vedsted til Store Darum, som nu har staaet i ca. 10 Aar, vil det koste ca. 80 000 Kr. at forhøje til 6,75 m, og af disse 80 000 Kr. skulde Staten saa yde de to Trediedele ligesom til Digerne paa Manø, Rømø og fra Store Darum til Tjærborg Bakker. Det foreslaas, at man i det kommende Finansaar skulde udføre Arbejdet ved Digeanlægget paa Manø og ligeledes Forhøjelsen af Diget fra Vester Vedsted til Store Darum, og Udgifterne hertil vil for Statskassens Vedkommende i det kommende Finansaar udgøre 188 000 Kr. I de derefter kommende to Aar skulde Digeanlægget paa Rømø udføres, og i de sidste to Aar af Femaaersperioden skulde Diget fra Store Darum til Tjærborg Bakker udføres. Den samlede Udgift, som Lovforslaget vil andrage, naar man medregner Forhøjelsen af Diget fra Vester Vedsted til Store Darum, bliver 2 473 000 Kr.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Landstingets Velvillie, idet jeg vil slutte med at udtale, at det er af overordentlig Betydning for disse Egne under Hensyn ikke blot til Befolkningens Sikkerhed, men ogsaa til de forøgede Erhvervsmuligheder, som derigennem tilvejebringes, at disse Anlæg kommer til Udførelse.

Gregersen: Vi, der bor derude i Nærheden af Vesterhavet, er jo langt mere end de, der bor længere inde i Landet, Vidne til, hvor ubehagelig en Nabo Vesterhavet kan være, og hvilke Ulykker og Tab det forvolder, naar det rigtig kommer i Opør. De mange Smaastorme og mindre Oversvømmelser, der sker næsten hvert Aar, og som tilsammen giver betydelige Tab, kendes kun af Befolkningen derude; det er kun, naar der kommer stærke Storme med store Oversvømmelser og store Ulykker med Tab af Skibe og Menneskeliv, at det for Alvor høres ud over Landet. Det, som den foreliggende Sag drejer sig om, er jo ikke de store Ulykker, der sker ude paa Havet — ogsaa for at raade Bod paa disse er der bragt store Ofre af Samfundet —, men det, der her skal raades Bod paa, er de Ulykker og Tab, der sker paa Landjorden, naar Havet bryder ind over denne. Der kunde fortælles meget om disse Ulykker og Tab og fremdrages mange Fortællinger og Eksempler paa Heltebedrifter for at redde Menneskeliv og Dyr derude, men jeg skal ikke komme ind derpaa. Derimod skal jeg nævne, at der ofte har